

снимка: Стив Розентал

ОЗАВА ХОЛ – Тангълууд фестивал

ЛОНДОН

През целия месец юни Лондонската филхармония ще участва в прочутия фестивал в Глайндбъرن. Под диригентството на различни маестри и с участието на световноизвестни певци, оркестърът ще партнира в спектаклите на оперите „Мадам Бътърфлай“ от Пучини, „Кавалерът на розата“ от Рихард Щраус и „Пелас и Мелизанда“ от Дебюси. Фестивалът в Глайндбъرن съществува от 1934 година, до днес се ръководи от членове на фамилията-основатели Кристи и винаги се е радвал на финансова независимост.

РУСЕ

На 7 юни започват „Вердиеви вечери“ на сцената на Русенската опера. Включени са спектакли на оперите „Ауга“, „Набуко“ и „Макбет“. В постановките участват Венцеслав Анастасов, Алиса Зиновиева, Мариана Цветкова, Елена Баръмова и др.

СОФИЯ

На 8 юни световноизвестното българско сопрано Цветелина Василева ще гостува в спектакъл на „Ауга“ от Джузепе Верди на сцената на Софийската опера. Друга

призната по света българка ще пее на 26 юни – Надя Кръстева ще бъде Кармен в едноименната опера на Жорж Бизе.

ТАНГЪЛУУД

Летният дом на Бостънския симфоничен оркестър от 1937 година насам, тази година ще „отвори врати“ на 15 юни. Този сезон е посветен на 100 години от рождението на Ленард Бърнстейн. Андريس Нелсонс ще дирижира откриването и закриването на фестивала Тангълууд, в който специални гости са солистите Мигори, Йо-Йо Ма и Ланг Ланг, а също Нюйоркската, Израелската и Виенската филхармония. Музикалните вечери продължават до 2 септември.

ВЕРОНА

С постановка на прочутия аржентински режисьор Уго де Ана ще се открие тазгодишното издание на фестивала в Арена ди Верона. На 22 юни ще бъде премиерата на операта „Кармен“ от Бизе, като де Ана препраща действието един век по-късно, отколкото е в либретото. Тази година ще бъдат изиграни четиридесет и пет спектакъла, а заглавията са „Ауга“, „Кармен“,

„Набуко“, „Турангот“ и „Севилският бръснар“.

ПЛОВДИВ

Фестивалът OPERA OPEN 2018, който се провежда на Античния театър в Пловдив, започва на 23 юни с премиера на операта „Мадам Бътърфлай“ от Джакомо Пучини. Спектаклите и концертите продължават до 28 юли, когато ще бъде представена операта „Кармен“ от Бизе със специалното участие на Надя Кръстева, Иван Момиров и Деян Вачков. Една от кулминациите на тазгодишното издание на OPERA OPEN е участието на Софийската филхармония с концерта James Bond live in concert на 10 юли.

ВАРНА

На 24 юни се открива Международният музикален фестивал „Варненско лято“. В зала 1 на Фестивалния комплекс ще бъде представен спектакълът „Това съм аз – Александрина Пендачанска“. Пет премиери са включени в афиша тази година, сред които мюзикълите „Аз нея подгъжда“ и „Зоро“, оперите „Пепеляшка“ от Росини, „Летящият холандец“ от Вагнер и „Джоконда“ от Понкиели.

АВТОПОРТРЕТ НА ЕДИН МАЙСТОР ТОМАС ХЕМПСЪН

Това не бе скелет от гардероба на някогашна слава, а завладяващ артист с прекрасен, топъл глас, който може да изпълни впечатляващо и непретенциозна песен, и най-трудна ария.

проф. Боянка АРНАУДОВА

Томас Хемпсън е момче, израснало в малки американски градове на щатите Индиана и Вашингтон, но осъществило голямата си мечта: да пее, да дарява мигове гуховни откровения и радост. Първо – в църковния хор и с любимите на майка си песни на Коул Портър, Джеръм Керн, Джордж Гершуин, после – след образование и усъвършенстване – с Моцарт, Шуберт, Верди, Брамс, Малер... Все върхове в класиката. От три десетилетия насам е всепризнат техен интерпретатор – предпочитан и аплодиран по света. Посветен и на една мисия с национално значение – да представя и разпространява американската песен. Американец!

Създавайки неуморно нови и нови проекти, в които не само пее, но включва и медиите, Хемпсън участва в американски образователни програми, прави интердисциплинарни уъркшопи... Планът му „Song of America“ е много популярен, благодарение и на серия радиопредавания – ефикасна музикално-възпитателна форма, която от

години развива успешно. А създадената през 2003 година Фондация „Hampson“ организира регулярно майсторски класове (например в Залцбург) за интерпретация на художествена песен, като идеята е да помага не само на професионални певци, но и на любители. Това са срещи и за майсторство, и просто възможност за всеки, който пожелае да пристъпи към света на изначалното единение на поезия с музика.

Та най-после Томас Хемпсън дойде и при нас. И това не бе скелет от гардероба на някогашна слава, а съхранен, енергичен и завладяващ артист. С прекрасен, топъл глас, обработен и превърнат в инструмент, който може да изпълни впечатляващо и непретенциозна песен, и най-трудна ария. Въпреки тежката кариера (много спектакли, концерти, записи – само на камерна музика са над 150 албума!) и независимо от годините си (62, не ги крие!), Хемпсън не само е видимо в отлична форма – поддържан, пластичен, подвижен, елегантен, но звучи красиво, свежо; слушаш с

наслада.

Програмата, с която се представи у нас, беше особена и, мисля, имаше значим подтекст: да ни припомни откъде е започнал. Затова първото изпълнение бе ария на Гулиелмо („Cosi fan tutte” – Моцарт) от първите му роли – в Операта на Дармицат. Последва Графът („Сватбата на Фигаро“, Моцарт), дебют в Цюрихската опера, където я подготвя с великото постановъчно дуо Арнокур-Жан Пиер Понел. И пак с нея, през 1986-а, влиза в мечтания „Метрополитън“, Ню Йорк. Да, това не са най-популярните моцартови арии, но веднага блесна класата на Хемпсън – в речитатив, дикция, акцентуация и нюанси. Арията на Ирод (Масне, „Иродиада“) с много красивите си музикални линии, кантилена и емоционалност и, особено Кредото на Яго (Верди, „Отело“), вдигнаха много настроението в залата, която почувства силата на голямото изкуство. Впрочем, партията на Яго Хемпсън е правил през 2012 година в Парижката опера, т.е. е измежду по-скорошните изяви на певеца.

Този негов „автопортрет“, лично за мен, бе изключително ярък, „нарисуван“ с много талант и с пъстра палитра, с различни техники, опитности, музикалност и артистичност.

Във втората част, в откъси от европейски оперети, от американски мюзикъли и песни, чухме един различен Томас Хемпсън. Америка среща Европа. Известно е, че прочутият баритон пее със страст и оперетни роли като Данило от „Веселата вдовица“ на Лехар (парижката преса изписа много възторжени слова за участието му в постановка на известния режисьор Лавели). Беше великолепен и сега. Какво внушение, колко разнообразни нюанси и невероятно постигнато преливане на говор в пеене, изискващо специфична настройка на гласовия апарат!

Във втората част прозвуча още музика на Коул Портър – „Целуни ме, Кейт“, „In the Still of the Night“, „Begin the Beguine“ и великолепната песен от „On The Town“ на Ленард Бърнстейн. Впрочем, двамата са свързани с огромно творческо приятелство и в тази юбилейна 100-годишнина на американския композитор и диригент, Хемпсън му отдава почит с ред изпълнения.

На биса (от „Графиня Марица“) Хемпсън изпрати публиката на крака със темпераментното си, многоцветно, неотразимо изпълнение. Само една вечер и толкова различен – в комични, лирични и философски, оперни и весели, бохемски оперетни и песенно-танцовални и джазови превъплъщения! Той не само пее, но танцува, забавлява, раздвижи залата, докосна всички, покори ни. Дарбата на Томас Хемпсън ни качи и завъртя на виенско колело, което ни изкачваше все по-нагоре и нагоре, за да погледнем и да почувстваме многообразието на света и на живота. Дело на истински Майстор!

До себе си Томас Хемпсън имаше верен и талантлив съмишленик, музикант от същата кръвна група – диригента Павел Балев. Наистина е жалко, че толкова рядко го каляят у нас! А как само направи първите две опери от „Пръстенът на нибелунга“ навремето в Националната опера! Отново оценявам високо таланта, големия потенциал и изискания художествен вкус на този български диригент от чужбина. Софийската филхармония свири и звучи ярко и елегантно, в синхрон със соловите изпълнения.

От години не съм била на толкова

пътър, но смислен и завладяващ концерт на оперен певец. Томас Хемпсън, Павел Балев и Софийската филхармония ни вкараха в магически калейдоскоп, за да се любуваме на фантазия и красота, забравяйки за няколко часа реалността.

Снимки:
Василка Балевска/
Софийска филхармония

Материалът се публикува с любезното съдействие на интернет портала „Площад Славеиков“.

**На 28 юни Томас Хемпсън чества своя рожден ден.
Софийската филхармония му желае здраве и вдъхновение!**

СЕЗОН 2017/18

софийска филхармония

27 ЮНИ 19:00
зала 1 на НДК

СИМФОНИЯТА НА ХИЛЯДАТА

МАЛЕР Симфония №8

ЕМИЛ ТАБАКОВ диригент

СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ · СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА БНР

Проектът е финансиран от Столична програма „Култура“

ФИЛИП КУТЕВ

ОСНОВА НА БЪЛГАРСКАТА ДУХОВНОСТ

Иво Влаимиpов

„Има мит, че Орфей е роден там, където сега е България. Изглежда, че това е факт, а не мит, щом неговите дъщери още пеят там.“

Този ласкав отзив за страната ни е отпечатан на 7 октомври 1963 на страниците на вестник „Ню Йорк Таймс“. Силните емоции, които страната ни тогава предизвиква в американския печат, са породени от изяществото на родния фолклор. Заслугата тази магия да достигне до публиката в САЩ, както и в още над 35 държави по целия свят, е основно на един човек – композитoрът, диригентът, основател и художествен ръководител на фолклорния ансамбъл, който след смъртта си става и негов патрон – Филип Кутев.

Мястото, от което започва животът на Кутев, е източното градче Айто̀с, а денят е 24 юни 1903 година. С разнообразието и красотата на народните си песни родният му град спомага за обособяването на специално отношение към българския фолклор от най-ранна възраст. Особено любими на малкия Филип са мелодиите на заселилите се в региона бежанци от Беломорска Тракия. От друга страна, малките мащаби на Айто̀с и културната изостаналост в началото на миналия век спъват музикалното развитие на талантливото дете. В града няма специализирани музикални педагози, а елементарна подготовка той получава единствено в часовете по пеене. Междувременно у Кутеви гостува семеен приятел, който оставя своята

цигулка в дома им без да я потърси повече. Филип започва сам да дъвижи лъка по струните, опитвайки се да възпроизведе хармоничен звук и този епизод сякаш предначертава пътя му.

Така през 1922, на 19-годишна възраст, Филип Кутев се отправя към София със стремеж да получи музикално образование. Неговите години са една твърде зряла възраст за човек, който тепърва иска да се занимава с музика. Това е и причината, поради която Кутев е отхвърлен. За младежа обаче това е просто една пречка, която трябва да преодолее. В края на годината се явява на изпит като частен ученик и бива приет. През 1925 година идва ред на следващата стъпка – Музикантата академия. Липсата на

финансови средства го принуждава да работи по време на следването си. В началото работи като чиновник, а от 1924 до 1929 година свири в оркестъра на Артилерийското кино. Една година по-рано Кутев прави първия си опит в композирането. „Скерцо“ за симфоничен оркестър е представено във Военния клуб в столицата и според специалистите свидетелства за слабо овладяна композиционна техника на един самобитен талант.

В началото на миналия век класическата музика в България, поради липса на друга музикална традиция, е под силното влияние на народната музика. Композиторите от т. нар. „Първо поколение“ се ограничават предимно в обработки на народни песни. Произведенията на Филип Кутев, който принадлежи към „Второто поколение“, също не излизат от фолклорната тематика. Междувременно Кутев е започнал работа като капелмайстор на Военния духов оркестър в Бургас. През петте години, прекарани край морето, той издига оркестъра на много по-високо ниво, разширявайки и репертоара, и числеността му. Общуването с войници обогатява фолклорната култура на композитора, а летните войнишки лагери из различни краища на България той използва за допълнително разбиране и осмисляне на местните особености на народното творчество, записвайки голям брой песни. Лагерите продължават и след 1935 година, когато е преместен на служба в София.

В този период Кутев композира и вокалните си сюети, също на фолклорна основа. „Тракийска сюита“ (1936), „Среднородопска сюита“ през следващата година, „Лазарската сюита“ още една година по-късно и „Северозападна

сюита“ (1939) оформят едно основно разклонение на композициите му. Сред тях публиката приема най-добре „Сакарската сюита“, написана във войнишката столова на лагера край село Баня през 1939. Няколко години по-късно тя е аранжирана за симфоничен оркестър. Друг малко познат момент от неговата история е композирането на филмова музика. Плод на неговия талант и въображение е музиката към „Под игото“ (1952), „Героите на Шипка“ (1955) и „Хитър Петър“ (1960).

Важно е да отбележим, че в работата на Филип Кутев като композитор, голяма част от произведенията са идеологически обременени. В началните години на своето творчество, в които младият творец още не е изградил своя композиторски мироглед и облик, се улича по противоположни на символизма идеи. След 9-ти септември той композира едноименната си кантата „Младежка симфония“, вдъхновена от събитията в България след края на Втората световна война.

Без да подценяваме симфоничното, камерното, хоровото и филмовото творчество на композитора, спокойно можем да кажем, че при обработката и адаптацията на народни песни Филип Кутев разкрива и осветява своя истински гений. Песните, превърнали се не просто в емблеми, но и в разпознаваеми символи на българския фолклор като цяло не са една или две. Независимо дали „Полегнала е Тодора“, „Лале ли си, зюмбюл ли си“, „Вечерай, Радо“ или някоя друга гениална творба, съчетала мъдростта на народния неизвестен автор с нежността на изпълнението, няма как да не докоснат сърцето на всеки, който ги чуе, без значение от кой край на света идва. Почти съвършената симбиоза между народните мотиви и обработката на Филип Кутев са резултат от всички тези години, посветени на народната песен и танц.

Отстрани изглежда, че Филип Кутев цял живот работи за усъвършенстването на Държавния ансамбъл за народни песни и танци (ДАНПТ). Всъщност той е основан през 1951 година, когато Кутев не е в зората на кариерата

си – на 48 навършени години. Но дори в годините преди създаването му, Кутев работи за него – събира народни песни из цялата страна, адаптира фолклорни мелодии за камерен или симфоничен оркестър. Така ансамбълът се явява едно естествено продължение на дейността, която неговият основател извършва цял живот.

Тясното познаване на „най-ярките, най-ценните музикални и танцови пие-си от цялата страна“ се материализира в популяризиране и обогатяване на родната култура. Макар и успехът на трупата да изглежда неизбежен, той със сигурност не е постигнат лесно, без лишения и без съдбовни решения, които са могли да преобърнат хода на събитията. Например запазеният стремеж към чистото изкуство за сметка на лесния, утилитарен и кръчмарски тип народна музика, който неусетно е можел да завладее България, се дължи в най-голяма степен на Филип Кутев и дейността на неговия ансамбъл.

Официалната премиера пред публика се състои на 1 юни 1952 в столичната зала „България“. Още тогава Ансамбълът се легитимира в обществото, след като около сценичния дебют се вдига голям шум, а ласкавите отзиви в медиите, които ще се превърнат в нещо традиционно за спектаклите на „Филип Кутев“, за първи път масово го връхлитат. Турнетата в границите на България, които следват, обхващат множество градове и села, някои от които не предлагат никакви сценични удобства, но пък предоставят свързана с песните си публика. Точно една година след първото представя-

не на родна земя идва ред и на сценичното „кръщение“ пред чуждестранна публика.

Първите зрители, имали честта да се докоснат до българския фолклорен спектакъл, са жителите и гостите на Прага, а впоследствие и на цяла тогавашна Чехословакия. Концертът в чешката столица се провежда на открит театър и въпреки проливния дъжд, публиката остава до самия край.

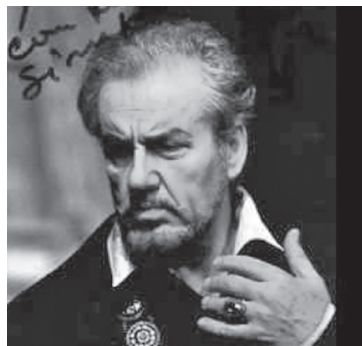
Затворените граници тогава не могат да спрат разпространението на магичните български песни. Годината, в която ансамбълът прави първото си турне в Западна Европа, е 1955. Както припомня съпругата на Филип Кутев, Мария, журналистите и специалистите след концерта в Париж, изненадани от твърде високата стойност на народното ни творчество и на художественото му сценично пресъздаване, не спират да възхваляват, ухажват и обгрижват артистите. През 1963 е представен спектакълът, предизвикал бурната реакция в „Ню Йорк Таймс“, с която започнахме.

Погрешно се смята, че „Филип Кутев“ е „най-първият“ фолклорен ансамбъл в България. Пловдивският композитор Асен Диамандиев създава няколко месеца по-рано ансамбъл от същия тип. Едно обаче е сигурно – ансамбъл „Филип Кутев“, наречен така след смъртта на основателя му през 1982, е първият и единствен от такава величина. Първият, който преодолява не само регионалния характер, но и националните граници.

На 24 юни 2018 се навършват 115 години от рождението на Филип Кутев.

Материалът се публикува с любезното съдействие на интернет портала „Българска история“.

www.bulgarianhistory.org

1 юни 1804 е роден Михаил Глинка
1 юни 1936 умира Христина Морфова
2 юни 1857 е роден сър Едуард Елгар
2 юни 2004 умира Николай Гяуров
3 юни 1875 умира Жорж Бизе
3 юни 1899 умира Йохан Щраус-син

Николай Гяуров

3 юни 1893 е роден Асен Карастоянов
3 юни 2006 умира Жул Леви
5 юни 1816 умира Джовани Паузиело
5 юни 1826 умира Карл Мария фон Вебер
6 юни 1903 е роден Арам Хачатурян
8 юни 1671 е роден Томазо Албиниони

Жул Леви

8 юни 1810 е роден Роберт Шуман
9 юни 1891 е роден Коул Портър
10 юни 1918 умира Ариго Бойто
11 юни 1864 е роден Рихард Щраус
11 юни 2005 умира Гена Димитрова
12 юни 1945 е роден Найден Ангреев

Гена Димитрова

13 юни 1903 е роден Филип Кутев
15 юни 1843 е роден Едвард Григ
17 юни 1818 е роден Шарл Гуно
17 юни 1882 е роден Игор Стравински
17 юни 1929 е родена Юлия Винер
18 юни 1927 е роден Симеон Пиронков

Игор Стравински

20 юни 1819 е роден Жак Офенбах
21 юни 1908 умира Николай Римски-Корсаков
21 юни 1932 е роден Лало Шифрин
22 юни 1936 е роден Красимир Кюркчийски
25 юни 1767 умира Георг Филип Телеман
25 юни 1860 умира Гюстав Шарпантие

Красимир Кюркчийски

25 юни 1977 умира Петко Стайнов
26 юни 1933 е роден Клаудио Абадо
28 юни 1912 е роден Серджу Челибидаке
28 юни 1993 умира Борис Христов
29 юни 1969 умира Веселин Стоянов

Борис Христов

След началното си музикално обучение в Уелс КАРЛ ДЖЕНКИНС постъпва като обоист в Националния младежки оркестър на Уелс, завършва Университета в Кардиф, след което продължава като докторант в Кралската музикална академия в Лондон. От 70-те години свири предимно джаз и прогресивен рок като саксофонист, обоист и пианист в групата на известния Греъм Колиър. Със своя джаз-рок банда печели награда на Джазовия фестивал в Монтерьо през 1970. Въпреки многобройните си участия, записи и признания в популярните направления, той става световноизвестен именно с „Въоръженият човек. Меса за мира“ за солисти, хор и оркестър, написана през 1999.

Подобно на други жанрове, еманципирани се от църковното богослужение, тази меса не е литургична, независимо от използваните кратки латински текстове. В основата ѝ стои антивоенната и общохуманна идея за единство на мултикултурна и икуменическа основа.

Структурата на месата е семпла и директно подкрепя посланието на автора. Дженкинс започва с песента от XV век „L'homme armé“, ползвайки я и като средновековен символ, и като съвременен образ. След нея са включени молитви – мюсюлмански и християнски; молитви за милост и надежда за избавление от Псалмите; прослава чрез текста от католическата меса. Следват няколко художествени текста – от Ръдйард Киплинг, Джон Драйдън, Джонатан Суифт; свидетелството за трагедията в Хирошима на японския поет Тогэ Синкити, починал от лъчева болест; текстове от древноиндийската епическа поема „Махабхарата“, описващи кръвави картини. Следва текстът на Agnus Dei от ординария, идването

на жертвата, която освобождава човечеството; след още авторски текстове са въведени стихове от Откровението на Йоана, внушаващи освобождението от болката и завършващи със „Слава на Бога!“.

Месата е поръчана от Кралския оръжен музей по повод откриването на нов негов филиал в Лийдс през 1996 и текстът е написан от Гай Уилсън, създател на музея. Карл Дженкинс посвещава месата и на жертвите във войната в Косово. В музиката има звукови асоциации с военни атрибути – военни маршове, барабанен съпровод, подражание на военен оркестър и пр. Включването на молитвите – мюсюлмански и християнски, създава контраст и внушава мир и покой.

Драматичната кулминация настъпва с генерална пауза между VII и VIII част, последвана от английска мелодия от XVII век „Последната застава“, изпълнявана на военни погребения. Тя отвежда към спомена за трагедията в Хирошима. Последните части са катарзис след чо-

вешките трагедии. Звучи отново „L'homme armé“ с нов текст на сър Томас Малори: „По-добре мир, отколкото война!“

Премиерата на творбата е осъществена на 25 април 2000 в Роял Албърт хол – Лондон от Националния младежки хор и Националния симфоничен оркестър под диригентството на Грант Лъелин. През 2005 месата е дирижирана от Дженкинс на Уиндзорския фестивал, където се превръща в централно събитие.

До днес изпълненията от професионални и любителски състави са хиляди, което е рекорд за съвременна музикална продукция. Записана е през 2000 година от Лондонския филхармоничен оркестър под диригентството на автора за фирмата Virgin.

За изпълнението на месата „Въоръженият човек“ от Карл Дженкинс, Русенската филхармония под диригентството на Найден Тодоров получава наградата „Кристална лира“ през 2014.

На 7 юни 2018 от 19 часа Софийската филхармония под диригентството на Найден Тодоров ще представи Меса за мир „Въоръженият човек“ от Карл Дженкинс.

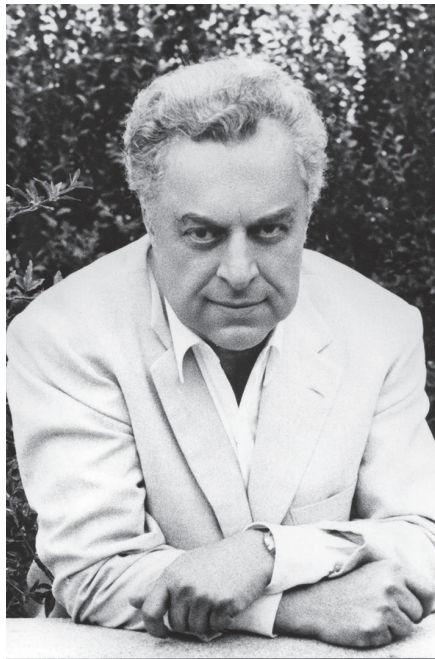
БОРИС ХРИСТОВ - ТИТАНЪТ

На 28 юни се навършват 25 години от смъртта на големия бас

В Царство България, в един от най-развитите градове – Пловдив, живее семейство Христови. Бащата Кирил Христов Совичанов е преселник от Битоля, Македония. Получава образование във Франция и се завръща в България, за да предаде знанията си на своя народ. Герой е от Балканската война (1912-1913) и е активен деец на ВМРО. Съдбата го среща с жена му Райна още като млад. През 1914 в семейството се ражда малкият Борис. Датата е 18 май и в Пловдив има военен празник. Раждането на момчето е съпътствано с оръдейните залпове на могъщата българска армия. Детето израства в атмосфера, в която може да бъде отгледан един истински патриот. В дома на родителите му често гостуват хора от македонската организация, сред които е и самият Гоце Делчев.

Тъй като е учител, Кирил Христов държи много на учебната подготовка на своя син. Малкият завършва гимназия, междуременно проявява и певческия си талант, но не припознава веднага музиката като свое поприще. Записва и завършва право в Софийския университет, след което съдбата му отрежда да постъпи на военна служба. Борис Христов е зачислен в редиците на Първи конен полк на Негово височество княз Александър I Батемберг.

Покрай службата си Борис решава да се отдаде и на пеенето. Той притежава много хубав глас още от съвсем малък. Инициатор е на създаването на хор, в който по-късно пее. Това е периодът, в който Христов обръща по-сериозно внимание на заложите си. Годината е 1940, съвсем скоро е избухнала Втората световна война (1939-1945) и в тази напрегната обстановка Борис постъпва като певец в хора на параклиса край двореца на цар Борис. Там талантът му е изключително ценен. След две години практика, през зимата на 1942, се

празнува Богоявление. По случай религиозния празник хорът е изкаран в изключително студено време. Присъства и царят, който остава силно впечатлен и кани певците на гости. Докато са при монарха, диригентът кара Борис да изпълни песен за хан Крум. След като певецът приключва, царят е възхитен. Диалогът, който двамата водят, е изключително интересен:

– *Пеете чудесно, кога ще Ви чуем в*

операта?

– *Аз съм стажант юрист, Ваше Величество. Нямам възможност да се занимавам професионално с пеене.*

– *Добри юристи имаме много, но такива гласове са рядкост. Заминавате за Италия! – отговорил царят.*

Борис не може да повярва на думите му. Известно време след разговора хористът получава стипендия и е изпратен в Италия на специализация при известния баритон Рикардо Страчари. Семейството му е много радостно и има защо. В близките години целият свят ще ликува заради изпълненията на най-великия бас в оперната музика.

След две години набирацията популярност изпълнителя се намира в Австрия. Въпреки динамичната международна обстановка, Борис Христов стига до Италия, където скоро започва блестяща кариера. Става толкова популярен, че е поканен да пее в Метрополитен опера в Ню Йорк. Проблем обаче е българският паспорт на Христов. Той е издаден още от времето на Царска България, но въпреки това изпълнителят няма право да стъпи на американска земя. Оказван му е голям натиск да се откаже от гражданството си, но той не го прави. Борис Христов прави американския си дебют в Сан Франциско.

Междувременно в България остава неговото семейство. Народната власт е информирана за миналото на Христов. Комунистите са наясно, че той е подпоручик от конния полк, знаят и за връзките на баща му с ВМРО. Нещо още по-страшно, братът на Борис – Николай, е запасен офицер до последно, а също и деец на македонската организация. До установяването на червената диктатура, той е адвокат в столицата. След идването на БКП на власт е пратен в концлагер и е подложен на страхотен труд и мъчение – там отрязват крака му. Борис Христов е в течение на

случващото се и се опитва многократно да отиде при брат си, да му помогне с лечението. Властта обаче не допуска подобно нещо и през 1954 братът на великия бас умира. Борис не е допуснат дори на погребението. Седем години по-късно бащата Кирил също среща смъртта си. За пореден път на певеца е отказан достъп и той не успява да се прости с него.

Въпреки трагедиите, успехите на певеца продължават. Той е международно признат, изключително популярен, най-добрият бас в света. Изпълненията му карат Европа да настръхва. Познат е с представленията си в опери от различни стилове – от Клаудио Монтеверди, през френска опера и Джузепе Верди, до руските майстори. Интерпретацията на ролята на Борис Годунов се счита за едно от изключителните му постижения.

Междувременно отношенията на Борис Христов с властта в България продължават да бъдат изключително враждебни. Близко 30 години Борис Христов не стъпва на родна земя. Едва през 1976 БКП решава да го допусне в България. Това се случва в храм-паметника „Св. Александър Невски“ в столицата. Христов обаче никога не получава разрешение да пее в операта в София. През 1986 в Рим, вече на години, в Българската академия за изкуство и култура, той слага край на кариерата си. До последно остава блестящ оперен певец и повод за гордост на целия български народ. Световно признат и обичан, той остава изключителна следа в световната музикална култура.

На 28 юни 1993 Борис Христов умира в Рим. До края на живота си той е изключителен патриот, милее за родината, обича я и я пази в сърцето си. За нещастие умира далеч от нея, в столицата на Италия. Тялото му е пренесено в България за погребение.

Материалът се публикува с любезното съдействие на интернет портала „Българска история“.

www.bulgarianhistory.org

СЕЗОН 2017/18

Софийска филхармония

14 ЮНИ 19:00

концертен комплекс БЪЛГАРИЯ

Жан-Бернар ПОМИЕ

Инеке ХЕЛИНГМАН

диригент

пиано

РУСКИ ПРИКАЗКИ II

Сергей РАХМАНИНОВ

Концерт за пиано и оркестър No 1

Лудвиг ван БЕТОВЕН

Симфония No 6 „Пасторална“

Билети на касата на зала „България“, epay.bg, ticketsbg.com и eventim.bg

www.sofiaphilharmonic.com

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС
КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ЮНИ 2018 г.

Как ругаят диригентите....

Оооо, не се задушавайте в собствения си талант!

Не бива да тормозите така арфата
и да я бъркате със съпруга си!

След всеки подобен концерт трябва да ходите
на църква и да молите Бог да ви прости!

Престанете да зяпате в деколтетата
на флейтистките, там ноти няма,
вашата партия е на друго място!

Останаха само три репетиции до позора!

Фаготите още в устите не са сложени,
а тромбоните вече са свършили!

Сега ще ви кажа, какви са нотите
тук – ще се удивите силно!

Няма да се церемоня повече с вас, от
днес започвам да ви уча да обичате,
ако не мен, то поне музиката!

Свирете това, което е написано на
нотния лист, не това, което искам аз!

Имате толкова красиви и силни ръце! Оставете
инструмента и се удушете с тях, не бива
да издевателствате над музиката!

В приличните оркестри, никоой
не се взира в диригента!

За това соло бих искал да ви разцелувам!
Жалко, че седите толкова далече!

Момчета, това са кукувичи звуци, а не
приближаваща се вражеска авиация!

Ако още веднъж изсвирите така първата
част, ще ви убия подред, ще ви погребя,
излежа, а после ще си намеря нов оркестър!

Когато някой е свирил фалшиво, главното
е да успее да погледне с укор съседа си.

Втори тромбон, пожелавам ви на вашето
погребение да ви свирят така!

С едно око гледайте в щима, а с двете – в мене!

Защо винаги така усърдно се опитвате да
свирите, когато едва съм почнал да дижирам!?

Шостакович не е бил боксьор, но за такова свирене
той ще възкръсне и ще ви разбие мутрите!

1 петък 19:00 ч Зала България	1 Юни - Ден на детето Концерт-приказка „Кармен – история с рози“ по музика на Бизе-Шчедрин Quarto Quartet, Софийската филхармония и Vaya Dance Studio Продукция на Софийската филхармония		
1 петък 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Огледало на въображението“ – клавирен рецитал на Атанас Куртев с произведения от Шуман	7 четвъртък 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: Софийска филхармония Диригент: Найден Тодоров Солисти: Мила Георгиева, цигулка Мария Цветкова-Маджарова, сопран Олга Михайлова-Динова, мецосопран Ивайло Михайлов, тенор Пламен Кумпиков , бас Осман Хайрулов, тенор Пламен Бейков, бас с участието на Националния филхармоничен хор „Светослав Обретенов“ и Детския филхармоничен хор диригент Славил Димитров Феликс Менделсон – Концерт за цигулка и оркестър в ми минор Карл Дженкинс – „Въоръженият човек“ Меса за мир Цикъл „Човешкият глас“
2 събота 19:00 ч Камерна зала	Концерт „Веселият Владигеров“ По случай 85 години от рождението на Александър Панчев Владигеров (1933 - 1993) Участват: Екатерина Владигерова, Александър Владигеров и Константин Владигеров със специалното участие на Иван Пенчев, цигулка Представяне на компакт диск с мюзикълите „Червената шапчица“ , „Веселите музиканти“ и „Вълкът и седемте козлета“ от Александър Владигеров Продукция на Софийската филхармония		Концерт на Симфоничния оркестър на БНР Диригент: Константин Илиевски Солисти: Иван Данко, обой Светлина Стоянова, мецосопран Брукнер – Симфоничен прелюд Рихард Щраус – Концерт за обой и оркестър ГустаВ Малер – Симфония №4
3 неделя 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: Софийска филхармония „Тенорите на Райна Кабаиванска“: Андреа Каре (Италия), Давиде Руу (Корея), Рейналдо Рамирес-Дроз, (Венецуела) Диригент: Найден Тодоров Програма: прочути арии из опери Продукция на Софийската филхармония	9 събота 19:00 ч Камерна зала	„Три века из пътеките на чувството“ Дяляна Момчилова, виолончело Жени Захариева, пиано Павел Златаров, цигулка В програмата: Брамс, Попер, Шостакович, Бокерини Продукция на Софийската филхармония
3 неделя 11:00 ч Зала България	Концерт за Деня на детето „Симфонията „София“ диригент Свилен Симеонов Детски филхармоничен хор с диригент Славил Димитров Участват солисти-деца, лауреати на наши и международни конкурси: Алекс Акимович, цигулка (Сърбия) Георги Димитров, китара Далия Мартин Чолакова, цигулка Антония Мирчева, флейта Йордан Петков, ксилофон В програмата: Вивалди, Кастелнуово-Тедеско, Франтишек Дргла, Моцарт, Динику-Владигеров Продукция на Софийската филхармония	10 неделя 19:00 ч Зала България	Софийска филхармония Диригент: Ивайло Кринчев Концерт с изявени студенти от НМА „Проф. П. Владигеров“ Християн Рагоев тромпет Милчо Багоев тромпет Георги Георгиев кларинет Емили Разбойникова сопран Никол Раданова мецосопран Константина Лученко сопран Йоана Димова флейта Вяра Тултукова виолончело Радостина Павлова сопран Илина Илиева виола Георги Иванов обой Васил Игнатов китара Петко Колев тромбон Веселина Андреева сопран Елена Петрова сопран Калина Жекова мецосопран Сара Паносян цигулка Александър Ботушаров пиано В програмата: творби от Вивалди, Вебер-Розе, Моцарт, Дворжак, Райнеке, Владигеров, Аргити, Барток, Лебрун, Родриго, Грондал, Донизети, Каталани, Йосифов, Масне
4 понеделник 19:00 ч Камерна зала	Цикъл „Музиката на Европа“: Музиката на Италия Продукция на Софийската филхармония		
5 вторник 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Дебюси“. Участват: Кремена Ачева, флейта Анжела Маджарова, арфа Валентин Геров, виола В програмата: произведения от Клод Дебюси Продукция на Софийската филхармония		
6 сряда 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Класика в жанра“ - София кuartет Стоимен Пеев, цигулка Йордан Димитров, цигулка Валентин Геров, виола Любомир Ников, виолончело В програмата: Моцарт, Бетовен Продукция на Софийската филхармония	11 понеделник 19:00 ч Камерна зала	Цикъл „Музиката на Европа“: Музиката на Белгия Продукция на Софийската филхармония
		12 вторник 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Изборът на струнен кuartет „Фрош“ В програмата: Васил Казанджиев, Стравински, Драгомир Йосифов, Лигети

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС

КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ЮНИ 2018 г.

13 сряда 19:00 ч Камерна зала	Концертен цикъл „Щрайхисимо“ Камерен ансамбъл „Арс Музика“ Диригент: Константин Илиевски Сolist: Велика Цонкова, цигулка В програмата: Астор Пиацолла – „Четирите годишни времена от Буенос Айрес“ Бенджамин Бритън – Simple Symphony Продукция на Софийската филхармония
14 четвъртък 19:00 ч Зала България	Софийска филхармония Диригент: Жан-Бернар Помие Сolist: Инеке Хелингман - пиано Сергей Рахманинов - Концерт за пиано и оркестър No 1 Лудвиг Ван Бетовен - Симфония No 6 „Пасторална“ Цикъл „Руски приказки II“
14 четвъртък 19:00 ч Камерна зала	„Софийски музикални седмици“: „Виена в три столетия“ – рецитал на Ива Хольц- Николова, цигулка и Флориан Крумпфок – пиано (Австрия) В програмата: Бетовен, Брамс, Шнитке, Урбанер
15 петък 19:30 ч Зала България	„Европейски музикален фестивал“ 2018 „Лятна серенада“ Сolist: Георги Черкин, пиано Оркестър на Класик ФМ радио Диригент: Григор Паликаров В програмата: популярни клавирни пиеси от Кл. Дебюси, В. А. Моцарт, Л. Ван Бетовен, Р. Шуман, П. И. Чайковски в аранжирменти от Г. Черкин
16 събота 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: „Точки на пресичане“ Камерен ансамбъл „Софийски солисти“ Диригент: Пламен Джурев. Сolistи: Красимир Щерев, акордеон Георги Василев – китара В програмата: Бокерини, Григ, Пиацолла, Добринка Табакובה
17 петък 19:00 ч Камерна зала	Струнен квартет КласикАрт „Светлина в душата“ със специалното участие на: Виктория Цонкова, пиано Михаил Живков, кларинет Михаил Михайлов, валдорна В програмата: Е. Дюхнани, А. Дворжак Продукция на Софийската филхармония
18 понеделник 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: Концерт на Плевенската филхармония Диригент: Йордан Камджалов В програмата: Франсоа Борн, Чайковски
18 понеделник 19:00 ч Камерна зала	Цикъл „Музиката на Европа“: Музиката на Португалия Продукция на Софийската филхармония
19 вторник 19:00 ч Зала България	Концерт на Индологическа фондация „Изток-запад“ Участват „Братята Гундеча“ В програмата: индийска музика в стил „группа“
20 сряда 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: „Звезди от утре“ – концерт на Академичния симфоничен оркестър и студенти от НМА „Проф. Панчо Владигеров“
21 четвъртък 19:00 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: „Viva la Musica“ Хорът на софийските момчета на 50 години Концерт под диригентството на Агряна Благоева и представяне на компактдиск В програмата: Петко Стайнов, Александър Текелиев, Филип Павлов, Милко Коларов, Петър Льонев, Светозар Русinov, Якоб Аркаделт, Сен- Санс, Ендрю Лойд Уебър, Мануел Морено Пенейя, Дейвид Еделмън

21 четвъртък 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „La Belle Époque de la harpe III“ Сузана Клинчарова, арфа с участието на Георги Вълчев, цигулка. В програмата: Марсел Турние, Камий Сен-Санс, Алфонс Хаселманс, Филип Ерсан
22 петък 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Душата ми харесва песента ти“ Шири Хершковиц, сопран (Израел) Томина Първанова, арфа Атанас Кръстев, виолончело Мила Павлова, флейта В програмата: Равел, Уилям Май, Любомир Пипков
23 събота 19:00 ч Зала България	„Вечер на музиката“ с Лоси Дяковска Плевенска филхармония Национален филхармоничен хор „Св. Обретенов“ Преслава Пейчева, Мишо Йосифов и Веселин Веселинов-Еко Диригент: Левон Манукян В програмата: песни из „Комките“, „Цар Лъв“, „Мулен Руж“, „Уестсайгска история“, „Клетниците“, „Иисус Христос Суперзвезда“, „Коса“, „Кабаре“ и „Чикаго“, както и компилация от песни на легендарната рок група Queen и др. Продукция на Софийската филхармония
23 събота 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: 50 години от създаването на Камерна капела „Полифония“ Диригент: Логмила Герова В програмата: Марко Инджениери, Якобус Галус, Орландо ди Ласо, Саломоне Роси, Монтеверди, Хендел, Шуман, Чайковски, Дебюси, Йеньо Пертиш, Раймон Ляте, Тормис, Тодор Попов, Ивелин Димитров
24 неделя 19:00 ч Камерна зала	Концерт – спектакъл „Еньовден“, посветен на Рождението на Йоан Кръстител и празника на лятното слънцестоене Вокална формация Bella Voce и Вокален ансамбъл „Славяни“ Диригент: Славил Димитров Продукция на Софийската филхармония
25 понеделник 19:30 ч Зала България	МФ „Софийски музикални седмици“: Нов симфоничен оркестър Диригент: Петко Димитров Георги Вълчев, цигулка В програмата: Сибелус и Рахманинов
25 понеделник 19:00 ч Камерна зала	Цикъл „Музиката на Европа“: Музиката на Люксембург Продукция на Софийската филхармония
26 вторник 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Задръж мига“ Вокален рецитал на Йета Читайку, сопран и Мелос Буза, пиано (Косово) В програмата: Белини, Бизе, Брамс, Верди, Гуно, Каталани, Моцарт, Шуберт
27 сряда 19:00 ч Камерна зала	МФ „Софийски музикални седмици“: „Палитра за двама“ Клавирно дуо Антония Йорданова - Иван Кюркчиев В програмата: Моцарт, Макс Регер, Дебюси
30 събота 19:00 ч Камерна зала	Цикъл „Музиката на Европа“: Музиката на Австрия Продукция на Софийската филхармония

Автор и редактор на броя Бронислава Игнатова
Софийската филхармония си запазва правото
на промени в програмата.

[SYNERGY AT WORK®]

